

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ T.B.M.M. GRUP BAŞKANLIĞI
Tarih : 18.03.2008
Sayı : 2008/1182

10/152-4788/10243

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Antepfıstığı üretimindeki, ticaretindeki, tanıtımındaki, ihracatındaki sorunlar ve çözüm yollarını belirlemek amacıyla Anayasa'nın 98'inci, İçtüzüğü'nün 104 ve 105 inci maddeleri gereğince ekteki gerekçe doğrultusunda Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

Gerekçe:

Antepfıstığı, Gaziantep, Şanlıurfa, Adıyaman, Siirt illerinin temel tarım ürünü ve 200.000 kişinin geçim kaynağıdır. Türkiye'deki toplam Antepfıstığı alanlarının %62,41 Gaziantep ili sınırları içindedir ve Gen merkezi de Gaziantep'tir. Gaziantep'teki çiftçilerinin %26'sı Antepfıstığı tarımıyla uğraşarak geçimini bu üründen sağlamaktadır. Antepfıstığı ticaretinin yaklaşık %90'nı, Gaziantep ilinden yapılmaktadır.

Antepfıstığı, kıraç, taşlık arazilerde yetişebildiğinden, geniş verimli arazilere sahip olmayan Bölgemiz ve Gaziantep için çok önemli bir üründür. Böylece, tarıma uygun olmayan araziler değerlendirilerek ülke, bölge ve Gaziantep ekonomisine önemli katkılar sağlanmaktadır.

Ülkemiz, dünya Antepfıstığı üretiminde İran ve ABD'den sonra üçüncü sırada gelmektedir.

Antepfıstığı üretimde ve ticaretinde çeşitli sorunlar mevcuttur. Şöyle ki;

Antepfıstığının verime geçmesi için uzun yılların gerekmesi, bir yıl iyi ürün verirken diğer yıl ürünün yarıya düşmesi, iyi bakım ve sulu tarımın yapılamaması önemli sorunlardır.

ABD ve İran sulu tarım yaparken, ülkemizde sulu tarımın yapılamaması rekabet şansımızı zora sokmaktadır. Üretim maliyetlerimiz yüksek olduğundan fiyatımız dış pazardan yüksek olmakta, ihracatçı firmalar diğer ülkelerle yarışamamaktadır. Ayrıca, İran ve ABD fıstığına göre daha lezzetli ve yeşil içli olan Antepfıstığının, irilik ve çıtlaklık açısından zayıf olması, kurutulduktan sonra ıslatılıp kavlatılması sonucu sert kabuğunun kararması gibi nedenlerle albenisini zayıftır.

Antepfıstığının yeterince tanıtılamaması, tanıtıma ve ARGE'ye yeterli kaynak ayrılmaması da önemli bir sorundur. Antepfıstığına yeni pazarlar bulmak amacıyla etkin bir tanıtım kampanyası düzenlenmelidir. Planlı ve istikrarlı bir şekilde yapılacak tanıtım faaliyetleri Antepfıstığının satışında önemli bir rol oynayacaktır. Antepfıstığının kendine has aroması ve yeşil içli olması yanında insan sağlığına olan yararları tanıtımda ön plana çıkarılmalıdır. Ayrıca, daha düşük maliyetle üretilen İran fıstığının ülkemize kaçak yollarla getirilip kendi çeşitlerimizle karıştırılıp satılması engellenmelidir. İran fıstığında daha fazla aflatoksin olduğundan bu, başka ülkelerde olumsuz tanıtıma yol açmaktadır.

Çeşitlerimizin dış pazarlarda iyi tanıtılması durumunda ülkemiz Antepfıstığı yetiştiriciliğinin önü açıktır. Sadece AB ülkeleri 2006 yılında İran'dan ithal ettiği 90-100 bin ton arasında Antepfıstığı tüketmektedir ki bunun değeri 400 milyon Eurodur. Oysa ülkemizin, AB ülkelerine yakınlığı, yetiştirme koşullarının elverişli olması ve aflatoksin riskinin İran'a göre daha az olması ülkemizi şanslı konuma getirmektedir. Bu potansiyel değerlendirilmelidir.

Antepfistığının modern entegre işletme tesisleri kurularak ABD ve İran'da olduğu gibi el değmeden işlenip ambalajlanarak iç tüketime ve ihracata yönelik tüketicilerin hizmetine sunulması gerekmektedir.

Antepfistığı üreticilerinin, hasattan hemen sonra ekonomik yetersizlikten ve üretim maliyetlerinin yüksek olmasından dolayı ürünlerini aynı anda pazara çıkarması, fiyatı çok düşürmektedir. Bu sorun, o yılki ürünün en az % 10'nu alarak fiyatın aşırı düşmesini engelleyecek bir Üretici Birliği veya kooperatifin kurulmasıyla çözümlenebilecektir. Bu birlik veya kooperatifin, ürünün pazar değerini düzenleyecek miktarı elinde tutması ile aşırı fiyat yükselmesi de önlenilebilecektir. Böylece, ihracatçıların ya da tüketicilerin Antepfistığı alımı ve tüketimi daha cazip hale getirilecektir.

Sonuç olarak Antepfistığı ülkemiz, bölgemiz ve Gaziantep için çok önemlidir. Antepfistığı, üretiminde, tanıtımında, iç tüketiminde, ihracatında vb. gibi konularda çok acil ve ağır sorunlarla karşı karşıya bulunduğundan, konunun Türkiye Büyük Millet Meclisinde kurulacak bir meclis araştırma komisyonu tarafından bütün boyutlarıyla incelenmesi ve / alınması gereken tedbirlerin belirlenmesi hayati önem arz etmektedir.

1. Hasan ÖZDEMİR - Gaziantep
2. Muharrem VARLI - Adana
3. Recai YILDIRIM - Adana
4. Mehmet ŞANDIR - Mersin
5. Rıdvan YALÇIN - Ordu
6. Hamza Hamit HOMRİŞ - Bursa
7. Yılmaz TANKUT - Adana
8. Hüseyin YILDIZ - Antalya
9. Hakan COŞKUN - Osmaniye
10. Mümin İNAN - Niğde
11. Süleyman Turan ÇİRKİN - Hatay
12. Zeki ERTUGAY - Erzurum
13. Gürcan DAĞDAŞ - Kars
14. Osman ÇAKIR - Samsun
15. Bekir AKSOY - Ankara
16. Kamil Erdal SİPAHİ - İzmir
17. Beytullah ASİL -Eskişehir
18. Abdülkadir AKCAN - Afyonkarahisar
19. Ahmet ORHAN - Manisa
20. Mithat MELEN - İstanbul
21. Süleyman Nevzat KORKMAZ - Isparta
22. Şenol BAL - İzmir
23. Osman DURMUŞ - Kırıkkale
24. Münir KUTLUATA -Sakarya
25. Süleyman Latif YUNUSOĞLU - Trabzon
26. Atila KAYA - İstanbul
27. Ahmet Kenan TANRIKULU - İzmir
28. Ahmet BUKAN - Çankırı
29. Metin ERGUN - Muğla
30. Osman ERTUĞRUL - Aksaray
31. Yıldırım Tuğrul TÜRKEŞ - Ankara